

VEIHOOLDERS ANSVAR FOR OVERVANN

Noen definisjoner

Før veiholders ansvar for overvann redegjøres for, er det hensiktsmessig å oppstille noen definisjoner på relevante begrep knyttet til dette temaet:

« Overvann »:	Overflateavrenning som følge av nedbør eller smeltevann
« Overvannshåndtering »:	Virkemidler for tiltak for å utnytte overvann som en ressurs, og for å forebygge skade og ulempe som følge av overvann
« Overvannsanlegg »:	Anlegg for oppsamling, avledning og eventuelt behandling av overvann
« Overvannstiltak »:	Etablering av overvannsanlegg, eller andre fysiske tiltak for å forebygge skade som følge av overvann

Definisjonene er hentet fra overvannutvalgets utredning i NOU 2015:16 «Overvann i byer og tettsteder»

Veiholders ansvar for overvann – forurensningsloven § 24 a

Formålet med veglova er å sikre planlegging, bygging, vedlikehold og drift av både offentlige og private veier. I lys av dette må veianlegg utformes, bygges og driftes slik at overvann ikke medfører skader og ulemper på veianlegget. For å forebygge slike skader og ulemper må veiholder sørge for at overvannet ledes bort fra veibanen, typisk via rister, sluk, sandfang, stikkledninger og veigrøfter.

Forurensningsloven § 24 a oppstiller et *objektivt ansvar* for skade som et avløpsanlegg volder fordi kapasiteten ikke strekker til eller fordi vedlikeholdet har vært utilstrekkelig. Det er uten betydning om skaden medfører forurensning eller ikke. I lovens forarbeider er det uttalt at alle slags skadevirkninger, herunder både fukt- og forurensningsskader er omfattet.

Rister, slug, sandfang og stikkledninger er per definisjon å anse som «avløpsanlegg». Veggrøfter er viktige for driften og dreneringen av vegen, men dersom veggrøftens dominerende funksjon er å bortlede overvann, kan veigrøften også defineres som et «avløpsanlegg». Dette er fastslått Høyesteretts dom inntatt i Rt. 2012 s. 820, hvor det blant annet ble uttalt at:

«Veigrøfter med ledninger, rist og sandfangkummer har tre funksjoner. Det ene er å sørge for drenering av veilegemet. Det andre er å samle opp overflatevann som renner av fra veiens overflate. Det tredje formål er å ta hånd om overflatevann (og småbekker) fra ovenforliggende arealer i forhold til veien. I mengde er det åpenbart det siste som er det dominerende. Særlig gjelder dette på vinterstid med store nedbørsmengder og snøsmelting. ...»

Ettersom anleggets dominerende funksjon var å bortlede overvann, måtte det «klart defineres om et avløpsanlegg». Det forhold at anlegget også hadde en funksjon som dreneringsanlegg endret ikke dette standpunktet.

Veiholders ansvar for overvann – naboloven

Veiholder kan også holdes ansvarlig for overvannsskader etter naboloven § 2, som blant annet fastslår at:

«Ingen må ha, gjera eller setja i verk noko som urimeleg eller uturvande er til skade eller ulempe på granneeigedom. Inn under ulempe går òg at noko må reknast for farleg.»

Det er altså viktig å påse at overvannet ikke ledes fra veibanen til naboeiendom på en slik måte at skader og/eller ulemper oppstår der. I såfall kan eier av naboeiendommen gjøre gjeldende krav om retting og/eller erstatning. I lagmannsrettens dom i LG-2010-068964 fikk et borettslag medhold i krav om retting som følge av at overvann på borettslagets eiendom hadde sin årsak i en vei på naboeiendommen, hvor fundamentet var gått tett og virket som en demning.

Artikkelen er skrevet av advokat og assosiert partner, Karoline Hagen, som har opparbeidet seg særstilt kompetanse på de juridiske aspektene knyttet til ansvar for overvann.

Kontaktinfo:

E-post: kh@avco.no

Telefon: 91 11 46 40

Hjemmeside: www.avco.no